

1993-7-5

Publications Division

Library files in
Tamil and English
Please send them to:

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol- 154 Jaffna, Friday 19, November 1993 No: 13

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai.

Subscription

Island : Rs. 100/-
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukodai

THE NEW PRINCIPAL OF JAFFNA COLLEGE

Mr. Gunanayagam Rajanayagam is appointed as the new Principal of Jaffna College and the installation service was held on 7th October 1993. Mr. Rajanayagam is a full product of Jaffna College and hails from Karainagar. He is the son of late Mr. & Mrs. Gunanayagam of Karainagar. He obtained his B. A. London through Jaffna College, his Post Graduate Diploma in Education from the University of Colombo and M. A. degree from Princeton. U. S. A. His field of study for M. A. degree was Religious Education.

Mr. Rajanayagam has been a teacher at Jaffna College for 25 years and celebrated his jubilee in 1992. He was appointed Supervisor, Junior Secondary School in 1988 and then was appointed, Vice - Principal in 1991 when Mr. W. D. Kulathungam retired. He is also a keen sportsman and coaches the College Football Teams.

Mr. Rajanayagam is actively involved in religious activities of the College and the Church. An ardent Christian he is; he is called upon by various churches to preach at their services. He was the Secretary of the Cathedral Church, Vaddukodai and delegate of the Church for many years. He was in charge of the Church when there were no pastors attached to this Church. He also helps the pastor of the Church by conducting the Church services whenever the pastor goes out in circuit arrangements.

He was the Director of Christian Children's Fund of Canada for many years, was the Secretary of the Diocesan Council and serves in many committees and boards.

His wife Chandra who also is an old, girl of Jaffna College is also an active member of the Cathedral Church and is Secretary of the Women's Guild of the Church.

Their three children; Rajini, Rajmohan and Rajkumar also have been contributing much to the College and the Church.

We wish the Rajanayagams all success. We believe that Jaffna College will take long strides towards success during his tenure of office as the Principal of Jaffna College.

Opening of the Second year Diploma Course in Agriculture at Varany

The opening ceremony of the Second Year Diploma Course in Agriculture, jointly conducted by the Jaffna College Institute of Agriculture, and the Varany Mission Farm, run by the Jaffna Diocese of the Church of South India, took place on Wednesday the 15th September at 3-00 p.m. at the Varany Farm. The centre was declared open by the Rt. Rev. Dr. S.

Installation of

Mr. G. Rajanayagam as the Principal of Jaffna College

Mr. G. Rajanayagam was installed as the Principal of Jaffna College by the Bishop of the J.D., C.S.I. the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan at the Cathedral Church on 7th October 1993.

The service started at 3.30 p.m. with the procession of the teachers and members of the Board of Directors. The installation service was conducted by the Bishop himself.

The scripture lessons were read by Dr. Robert G. Porter, Missionary and Member of Board of Directors and Mr. A. Kadirgamar, Principal Emeritus and member of Board of Directors. The candidate was presented to the Bishop by the following members of the Board of Directors:

1. Mr. C. Jeyaratnam, Treasurer of the Board and Retired Deputy Director, Agriculture
2. Miss C. V. Selliah, Secretary of the Board and Principal, Uduvil Girls' College
3. Dr. (Mrs.) C. Ambalavanar, Member of the Board of Directors and Medical Superintendent, Green Memorial Hospital

The litany of praise was said by the Rev. A. A. Paul, Presbyterian of Cathedral Church and Chaplain of the College.

The Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan preached the sermon.

The service was well attended by the Principals of other schools, Lecturers of the University of Jaffna, Pastors and staff of J.D., C.S.I. institutions.

The Principal hosted all those attended the service at a tea party in the Outley Hall of Jaffna College.

Jebanesan. The Bishop and Mrs. V. Jebanesan were later conducted into the hall where a public meeting was held. They were garlanded before the commencement of the meeting with large garlands. The meeting was presided over by Mr. A. Kadirgamar on behalf of the Board of the Jaffna College Technical Institute. Speeches were delivered by Mr. M. Kugathasan, Principal of the Agricultural Institute, Maruthanamadam, Mr. A. Kadirgamar, the Rev. A. V. Jesuthasan, Manager of Varany Mission Farm, Mr. Thurairaja, Principal, Varany Maha Vidyalayam and Mr. C. Jeyaratnam, Convener and Chairman of the Social Action & Development Board. All speakers highlighted on the circumstances which necessitated in the opening of the above farms and progress it had made towards the training of youth and their economic contribution towards the Diocese. Youth passing out from the Jaffna College Farm are gainfully occupied in other institutes, farms and on self employment ventures. The Varany Mission Farm had gained from strength to strength and has done quite successfully, specially during the current war situation working under several constraints. It had greatly contributed towards the running of the Diocese. Tributes were paid for the hard work and the management skills displayed by the Principal and Manager of the two institutions, to conduct a two-year course jointly. The students who successfully completed their first year in crops at Maruthanamadam start their second year from September in poultry Husbandary, which is a practical course for three months, where they directly involve themselves in all aspects of poultry management, with emphasis on economics. After this course, they are to get back to Maruthanamadam where they continue their studies in Animal Husbandary and allied subjects. The students and their lecturers were all present at this function. Bishop Jebanesan in his address said that he was very happy to visit the Farm for the first time as Bishop. He recalled of his being present when the Farm was opened in 1976. He said that it was encouraging to see

EXAMINATION SUCCESS

Mrs. I. Jeyakumaran

Mrs. Indrani Jeyakumaran was awarded the Degree of Master of Arts in Education by the University of Jaffna at a convocation held recently. The title of her thesis was 'Contributions of American Missionaries to Women's Education in Jaffna.'

She is the wife of the Rev. A. Jeyakumaran of J. D., C. S. I. and a sister of Mr. G. Rajanayagam, Principal of Jaffna College.

She obtained her B. Sc. (Zoology) from the University of Colombo and Post Graduate Diploma in Education from the University of Jaffna. She is in the teaching staff of Jaffna College and the Secretary of Women's Fellowship of the J. D., C. S. I.

Rev. V. Rajkumar

The Rev. V. Rajkumar of J. D., C. S. I. passed his B. D. from Serampore College through the Tamilnadu Theological Seminary. Earlier he obtained his B. Th. also from the T. T. S. Madurai. He is the Presbyter in Charge of Tellippalai and Earlat North Churches. He is a Part Time Lecturer at Christian Theological Seminary, Chunnakam.

OBITUARY

Mr. Chelliah Kunaratnam

We regret to record the death of Mr. Chelliah Kunaratnam on the 30th of August 1993 at his residence in 5, Rudra Mawatta, Colombo 6. He worked in the Government Medical Service and retired as a Laboratory Technician. He was a son-in-law of the late Mr. A. Ramanathan of the Colombo Church. The funeral service at the home was conducted by the Rev. S. Jeyanesan who also performed the committal rites at Kanatte.

the merging of the two institutions for a common course in training our youth in agriculture. He wished the venture every success. In conclusion Mr. S. Kandassamy thanked all those present at this function, members of the Social Action & Development Board, which manages this Farm as its advisory body, lecturers students and well-wishers who were present at this function. Tea was served for all present.

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 154

19 - 11 - 1993

இதழ் 13

“இயேசுமரினின் திருச்சமுகம் என்றும் எம்மோடுள்ளது; எதற்கும் நாம் அஞ்சவேண்டியதில்லை!”

**வரவேற்புபசாரத்தில்
அத்தியட்சர் அருளுரை!**

“எனக்கு முன்பு அத்தியட்சர்கள் எபக இருந்தவர்களான அதி.வண. சபாபதி குலேந்திரன், அதி. வண. டி. ஜே. அம்பலவாணர் ஆகியோர் தென்னிந்திய ஐக்கிய திருச்சபையின் புகழ்மிக்க வரலாற்றை இவ்வகையிலும், உலகளாவிய வகையிலும் நிலை நிறுத்தியுள்ளார்கள். தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் மிகச்சிறியதொரு அத்தியட்சராதீனமே. யாழ்ப்பாண அத்தியட்சராதீனமாகும். ஆனால் கடந்த 46 ஆண்டுகளில் அது தென்னிந்தியத் திருச்சபைக்கு மகிமை வாய்ந்த அத்தியட்சர்களையும், சித்தனையாளர்களையும், இறையியல் வல்லுநர்களையும் கொடுத்துள்ளது. எமது முதலாவது அத்தியட்சரான அதி. வண. கலாநிதி சபாபதி குலேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய இறையியல் நூல்கள் இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலுள்ள இறையியல் கலாசாலைகளில் பாட நூல்களாகவுள்ளன. இஃது எமக்குப் பெருமைதரும் விடயமாகும்!” என்று தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் யாழ்ப்பாண அத்தியட்சராதீனத்தின் மூன்றாவது அத்தியட்சராகப் பதவியேற்றுள்ள அதி. வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்கள் ஏழாவது வடக்குத் திருச்சபையினால் தமக்களிக் கூட்டப் பரவற்புபசாரத்தின் போது பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். கடந்த 12-09-93 தேதி ஞாயிறு காலை ஆராதனையையும், திருவிருந்தையும் புதிய அத்தியட்சர் நடாத்தி அருளுரை வழங்கினார். அதன் பின்னர் காலை 9.00 மணிக்குச் சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற வரவேற்புபசாரக் கூட்டத்திற்கு ஏழாவது வடக்குத் திருச்சபைப் போதகர் வி. இராஜகுமார் தலைமை வகித்தார். போர்க்காலச் சூழ்நிலையில், பல பாக்கங்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்திருந்த அனைத்துச் சபையினரும் இவ்வரவேற்பு வைபவத்தில் கலந்து கொண்டனர். தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து ஞாயிறு பாடசாலை மாணவர்களால் புதிய அத்தியட்சருக்கு “வரவேற்புப்பா” வாசிக்கப்பட்டது. சபையார் சார்பில் ஏழாவது சைவமகா ஜனவித்தியாசாலையின் ஓய்வுபெற்ற அதிபரான திரு. நாலேந்தன் உணர்ச்சிகரமான ஒரு பாராட்டுரை நிகழ்த்தினார். புதிய அத்தியட்சர் அதிவண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் தொடர்ந்து பேசுகையில் “கால ஓட்டத்தை தடை செய்ய முடியாது; காலத்திற்குடாக இன்னுறும் சமுதாயத்திற்கு இறையருளையும், சமூகப்பணிகளையும் எனதுமுந்தையோர் கட்டியவழியில் யான் அயராது தொடர்வேன். வல்லமையுள்ள கத்தராகிய இயேசுகிறா

னின் திருச்சமுகம் என்றும் எம்மோடுள்ளது. நாம் எதற்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை!” என்றார். அத்தியட்சரின் தேவாசிர்வாதத்துடன் கூட்டம் இனிது நிறைவெய்தியது. ஐக்கிய காலப்போசனத்தில் அத்தியட்சருடனும், அவரது பாரியாருடனும் சபையினரனைவரும் கலந்து கொண்டனர்!

குருமார் - ஒருவர்க்கொருவர் உறவு

ஜோன் உலெஸ்லி பல நல்ல ஏற்பாடுகளுக்கு தந்தையாவார். திருச்சபையில் பணிவிடை செய்யும் குருமார்களுக்குள் அடிக்கடி கசப்பும், மனப்புழுக்கமும் ஏற்படுவதைக் கண்டுபிடித்தார். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்தார் தம்முடைய திட்டத்தை தம்மைப் போன்ற வேறு 12 குருமார் களிடம் தெரியப்படுத்தினார். அத்திட்டத்திற்கு அவர்களுள் ஆதரவுகொடுத்தனர். அத்திட்டமானது இதில் கையொப்பமிட்டிருக்கிற நாங்கள் பன்னிரண்டு பேரும் முதலாவது எங்களில் யாரைப் பற்றியாவது தீமையாகச் சொல்லப்படும் பேச்சைக் காது கொடுத்து கேட்கவே மாட்டோம். இன்னாரைப் பற்றி இன்ன விதமான பேச்சு உளவுகிறதே அதின் முழு விபரம் என்ன என்று அதைப் பற்றி விசாரித்துக் கொண்டு அலையவும் மாட்டோம். இரண்டாவது எங்களில் யாரைப் பற்றியாவது தீமையான பேச்சு எங்களின் காதல்களில் விழுமானால் அதை உடனே நம்பிவிடமாட்டோம். நம்புவதற்கு ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்க மாட்டோம்.

மூன்றாவது எங்களில் யாரைப் பற்றியாவது தீமையான பேச்சை நாங்கள் கேள்விப்பட்டால் உடனே அதை சம்பந்தப்பட்டவருக்கு நேரிலோ அல்லது எழுத்துமூலமாகவோ தெரியப்படுத்துவோம். நான்காவது யாரைப் பற்றியதானபேச்சு எழும்பினதோ அவருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்துமட்டும் அதைப்பற்றி மற்றவருடனும் பேசவே மாட்டோம். ஐந்தாவது சம்பந்தப்பட்டவருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்துமட்டும் அதைப்பற்றி மற்றவருடனும் பேச மாட்டோம் என்றால், தெரியப்படுத்திய பின்பு அதைப்பற்றி தாராளமாகப் பேசலாம் என்பது கருத்தல்ல. சம்பந்தப்பட்டவருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்தின பின்னும் அதைப்பற்றிப் பேசமாட்டோம். ஆறாவது நாங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட இந்த சட்டங்களுக்கு எந்தவிதமான விதிவிலக்கும் தேடமாட்டோம். மிக மிக அவசியமாய் இருந்தாலன்றி இந்த சட்டங்களிலிருந்து இம்மியளவும் விலகமாட்டோம்.

இன்றைய திருச்சபைகளின் குருமார்களுக்கு இத்திட்டம் சமர்ப்பணம் ஆகுக.

**ஒன்றே தலைமை,
ஒன்றே நோக்கு!**

மனிதனாக வாழ்ந்திட வேண்டும் -இதை மனதில் வைவதா உண்மைக் கிறிஸ்தவனாய் திகழ வேண்டும் சிந்தையினதைக் கொள்ளடா சுற்றி வாரும் அயலுக்கு என்று உபாயம், ஒளியாய் வாழடா நன்றி கெட்ட உலகமது நன்றியுடன் வாழடா பண்பற்ற பாரிது பண்புடன் பழகடா தலையான கிறிஸ்துவை தலையாக கொள்ளடா - உன் தலைக்கனத்தை விட்டுத்தள்ளடா தரணியில் நீ வாழுக்கால் தர்மங்கள் பல செய்யடா ஒன்றே தலைமை ஒன்றே நோக்கு ஒன்றே நம் தேவன் என்ற கொள்கையில் வாழடா நிச்சயம் எமக்கிடம் அவரண்டை தானடா! எம். எம். ரி. ஹொட்டிர்கோ “லீவை ஸ்போல்டிங்”

**சுன்னாகம் கிறிஸ்தவ
இறையியல் கல்லூரி**

பழைய மாணவர் ஒன்றுகூட்டல்
சுன்னாகம் கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் முதன் முதலாக 17.06.93 வியாழக்கிழமை மாலை 5.00 மணியளவில் கல்லூரியின் ஆசிரியர் இல்லத்தில் சங்கத் தலைவர் அருள்திரு எஸ். ஐ. ஆனந்தராஜன் தலைமையில் கூடியது. கல்லூரி மாணவர் நவன் காப்பாளர் அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களுடைய ஜெபத்தோடு நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகின. பின்பு தலைவர் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அடுத்து செயலாளர் அருள்திரு வி. எஸ். தேவஹரன் சென்ற கூட்ட அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார்.

தொடர்ந்து கல்லூரியின் முதல் வரும் சங்கப் போஷசுருமாகிய அருள்திரு டி. எஸ். தியாகராஜா அவர்கள் உரையாற்றுகையில் நமது இளைப்பாறிய பேராயர் பேரருள்திரு. டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தையாகிய இவ்விதையில் கல்லூரியிலிருந்து தற்போது 23 ஊழியர்கள் களத்திற்குச் சென்று சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றார்கள் எனவும் இக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிற சபையினரும் ஊக்கமளித்தனர் எனவும் இன்று இக்கல்லூரி எது குழுவில் பற்றுறுதி உருவாகக் கூடப் பெற்று வளர்ந்து வருவதையும் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து அபிஷேக தகுதி காண் பரீட்சைகள் குறித்தும் அவர் கூடியிருந்த மாணவர்களுக்கு விளக்கமளித்தார். பழைய புதிய மாணவர்கள் உறவுநிலை குறித்தும் ஆராயப்பட்டன.

அடுத்து கல்லூரிப் பதிவாளர் திரு ஏ. கே. சதீர்க்காமர் மாணவர் நவன்துறைக் காப்பாளர் அருள்திரு டி. ஆர். அம்பலவாணர் அருள் திருமதி ஆர். தம்பியப்பா அருள்திரு. ஏ. ஏ. போல் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை வழங்கினர்.

பின்னர் செயலாளர் நன்றியுரை வழங்க போஷசுருடைய ஜெபத்துடனும் ஆசீர்வாதத்துடனும் கூட்டம் இனிதே நிறைவு பெற்றது. இறுதியாக யாவுக்கும் இரவுப் போசனம் அளிக்கப்பட்டது.

**வாதரவத்தை தொழிற்பயிற்சி
நிலைய திறப்பு விழா**

தென்னிந்தியத் திருச்சபை யாழ்ப. ஆதினத்தின் புதிய தொழிற்பயிற்சி நிலையம் ஒன்று சென்ற 25.3.93 அன்று நண்பகல் 11 மணியளவில் புத்தூர் வாதரவத்தைத் தலைமையில் பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

பின்னர் மேற்படி நிலையத்தில் அச்சுவேலி ஊழியனும் இந்நிலைய பொறுப்பாளரும் அருள்திரு வி. எஸ். தேவஹரன் தலைமையில் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

இக் கூட்டத்தில் பேராயர் அவர்கள் பேசும்போது இப்பகுதியில் இந்நிலையம் தொடங்கப்பட்டதன் நோக்கத்தையும் தமிழ் மக்களுக்கு இன்று தொழிற்பயிற்சியின் அவசியத்தையும் குறிப்பிட்டதுடன் ஆண்டவர் இவ்விடத்தில் இந்நிலையத்துக் கூடாக சிறிய ஒரு விதையை விதைத்துள்ளார் என்றும் தமது ஆதினம் இப்பகுதி மக்களுக்கு தொடர்ந்து சேவையை வழங்கும் என்றும் கூறினார்.

இக்கூட்டத்திற்கு அச்சுவேலி சேகர ஊழியன் அருள்திரு டி. எஸ். தியாகராஜா ஆதீன செயற்குறிப்பு அலுவலர் திரு. நோயல்கரேஸ் தம்பு ஆதினப் பொருளாளர் திரு. எஸ். இரட்னவேல் ஆகியோரும் சமூகமளித்தனர்.

ஆயர் தம்பதியினரை வாதரவத்தை பக்கள் அன்போடு வரவேற்றனர். கலை நிகழ்வுகளுக்கும் நடைபெற்றன. இக்கிராமம் நன்னீர் வசதி அற்றதாசலும் வறுமை அறியாமை உடையதாகவும் விளங்குகிறது.

சமூகமளித்த யாவருக்கும் சிறுநாட்டி, குளிப்பாணம் வழங்கப்பட்டது. இத்திறப்புவிழாக் கூட்டம் பேராயரின் ஜெபம் ஆசீர்வாதத்துடன் இனிதே நிறைவு பெற்றது.

தேங்காயின் தத்துவம்

இந்து சமயத்தில் ஏராளமான தத்துவங்கள் பொதிந்துள்ளதாகப் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆண்டவனுடைய சந்திதானத்தில் தேங்காயை உடைப்பதற்குரிய காரணத்தை இந்தியாவில் தங்கியிருந்து இந்து மதத்தை ஆராய்ச்சி செய்த அமெரிக்கரான (என்ன செய்வது இந்து மதத்தைப் பற்றி யாரோ வெல்லாம் நமக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது) ட்றெயிட் கிளோரி என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

தேங்காய் மனிதனின் உருவமாகும். தேங்காயில் இருக்கும் மூன்று கண்களில் இரண்டு பொய்யானவை ஒன்றுதான் மெய்யானது. அதைப்போலவே மனிதனுக்கு இருக்கும் இரண்டு கண்களும் பொய்த் தோற்றத்தையே காணுகின்றன. சரியானபடி உபயோகப்படுத்தத் தெரிந்தால் உண்மையை அறியக்கூடியது அவனுடைய உள்மனதாகிய மூன்றாவது மெய்க்ரான விழியாகும். தேங்காயின் உட்பகுதியைப் போன்ற இனிப்பான மெய்த் தோற்றத்தை அவன் வெளிப்படுத்த வேண்டுமெனின் சபல புத்தியாகிய வெளியோட்டை உடைத்துவிடவேண்டும். அப்படி உடைத்து எறிவதன் மூலம் இரண்டாம் மெய்க்ரான மெய்க்ரானாக இருக்கும் மனிதனது ஆத்ம முடிவிலாததும் அறிந்துகொள்ள முடியாததுமாகிய மெய்க்ரானத்துக்கு அருகாக வந்துவிடுகிறது.

தாரகை ஒளி

துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையின்படி நடவாறலும், பாலிகளுடைய வழியில் நில்லாறலும், பரியாசக்காரர் உட்காருமிடத்தில் உட்காராறலும், கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து அதை இரவும் பகலும் நியாயிக்கிற மனுஷன் பாக்யவான்.

ச 1 : 1

எங்கள் கருத்து

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பட்டதாரிப் பிரிவு

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினர் தமது பட்டதாரிப் பிரிவினை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைத்துள்ளனர் என்பதனை அறியும் பொழுது பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகின்றது. அமெரிக்கன் மிசனரிமாருக்கும் பல்கலைக் கழகக் கல்விக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. 1823-ம் ஆண்டு அமெரிக்கன் மிசனரிமார் ஆசியாவிலேயே முதன் முதலாக முகிழ்த்த பல் கலைக்கழகக் கல்லூரியை வட்டுக்கோட்டையிலேயே நிறுவினார்கள். 1823-ம் ஆண்டிலிருந்து ஏதோ ஒரு வகையில் உயர்ச்சி வட்டுக் கோட்டையில் நடைபெற்று வந்தது.

1947-ம் ஆண்டு பங்கு ஐயர் தலைமையில் லண்டன் பல்கலைக் கழக பரீட்சைகளுக்கு தயார் செய்யும் பட்டதாரி வகுப்புக்கள் ஆரம்பமாகின. இந்த வகுப்புக்கள் பெரும் சிறப்புடன் பதினென்று வருடங் கள் நடைபெற்று வந்தன. ஆனால் லண்டன் பல்கலைக்கழக பரீட்சைகள் இலங்கையிலே நிறுத்தப்பட்ட பொழுது இதன் பெருமை குன்றி யது. பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பரீட்சைகளுக்கு மாணவர் களைத் தயார் செய்தது. 1974-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண வளாகத்தை அமைக்கும் முகமாக இலங்கை அரசு பட்டதாரிப் பிரிவினை சுவீகரித் தது.

ஆனால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தனது இலட்சியத்தை மறந்து விடவில்லை என்பதனைக் காட்டும் விதமாக பட்டதாரிப் பிரிவினை இப் பொழுது யாழ்ப்பாண நகரில் ஆரம்பித்துள்ளது.

இலங்கை வாலிபர்களுக்கு உயர்ச்சி வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. அவர்களிலும் தமிழ் வாலிபர்களுக்கு வாய்ப்பு மிக மிகக் குறைவு. யாழ்ப்பாணத்துப் பிள்ளைகளின் உயர்ச்சி வாய்ப்பைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. இத்தகைய சூழலில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. இத்தனைத்தமிழ் மக்களுடைய முன்னேற் றத்திலே ஆர்வம் கொண்டுள்ள அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என் பதில் ஐயமில்லை.

போர்ச் சூழலினாலும் போர்க்குரவரத்துப் பிரச்சனைகளினாலும் இன்று கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று படிப்பதற்கு மக்கள் தயாராக இல்லை. இன்று பொதுவாக எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் நகர்ப்புறத்திலேயே நடைபெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமானால் மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்குத் தனது வாய்ப்புக் களையும் வசதிகளையும் எடுத்துச் செல்லல் வேண்டும். இது மிகவும் அவசியமாகும். இந்த வகையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முயற்சியை நாம் பாராட்டுகின்றோம். ஏனைய 'ரியூட்டர்கள்' போல் அல்லாது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கல்விப்பணிச் சிறப்பானதாக இருக்க வேண் டும்.

சிறந்த நூல் நிலையம், சிறந்த ஆராய்ச்சி, சிந்தித்து தெளிதல், விரிவுரையாளர்களோடு நல்லுறவு என்பன இக்கல்லியில் முக்கிய இடம் பெற வேண்டும். இவ்வாறு கல்விப்பாரம்பரியம் சிறப்பாக நடைபெற் றால் தமிழ் மக்கள் அதனை எப்பொழுதும் வணக்கம் செய்வார்கள்.

தமிழினி மாண்பு !

தமிழர்களின் மாண்பு பற்றிப் பல அறிஞர்கள் புலவர்கள் புகழ்ந்து போற்றியிருக்கின்றனர். அவற்றை மீண்டும் விடுதலைப் புலிகளின் தமிழ் கலாச்சாரப்பகுதி பல வழிகளில் நமக்கு நினைவூட்டி வருகிறது. இன்றைய கால கட்டத்தில் இவ்வாறு நம் உள்ளத்திலிருந்தித் திடமனத்துடன் செயற்படுதல் வேண்டும்.

இங்கு அறிஞர் அண்ணா (அமரர் டி. என். அண்ணாத்துரை) அவர்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வல கில் தமிழன் ஒருவன் தான், தான் இருக்கவும், பிறர் இருப்ப தற்கும் விடு கட்டுவான். கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் பாராட்ட வேண்டியதைப் பாராட்டுவது தமிழ்ப் பண்பாடு.

தமிழ் பண்பாட்டை இழந்து ஒருமைப்பாட்டை உரு வாக்குவது இயலாத காரியம். தமிழன் உலகில் எங்கும் சென் றாலும் தனிமையாகச் சென் றாலும், தனக்கென இருக்கும் பண்பை, ஆற்றலை உலகு அறிந்து கொள்ளச் செய்வான்.

தமிழன் யாருக்கும் தாழாமல் யாரையும் தாழ்த்தாமல் எவரையும் சுரண்டாமல் எவராலும் சுரண்டப்படாமலும் யாருக்கும் எஜமானாக இராமல் உலகில் எவருக்கும் அடிமையாக இரா மல் நல்வாழ்வு வாழ முயலுவான். தமிழன் வாழ வேண்டிய நல் வாழ்வு தன்னைமட்டும் வாழ் வித்துக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. தமிழன் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டு மென்பது மற்றவர்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். உலகையே தன் வீடாக முதன் முதலில் நினைத்தவன் தமிழன்தான்.

தமிழன் பிறருக்கு கொடுத்துப் புகழ் எய்தியவன் வாங்கிப் பழ கியவர்கள் அல்லவர். தமிழனின் பண்பு தன் நிலைமை உயர்ந்தாலும், எளிமையாய் இருப் பதுதான் அந்தம். அந்தப் பண்பின் கிரமமாகும்.

உலகின் எந்தக் கோடியிலும் தமிழன் இருந்தாலும் அங்கு தமிழ் உணர்ச்சியுடனும் எஞ்சியுடனும் இருப்பான். இந்தத் தமிழ் உணர் சியை அழிக்க யார் முயன்றாலும் உயர்ப்பதவியிருப்பவரோ வலிமை படைத்தவரோ யாராயினும் தமிழ்

இயேசுவானவர் ஞானத்திலும் வளர்த்திலும், தேவருபையிலும், மனிதர் தயனிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார். லூக்கா 2:52

சாவகச்சேரித் தேவாலயத்தில் 5-9-93 அன்று நமது பேராயர் அதி. வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் ஆற்றிய அருளுரையின் சாரம்

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு பிரானை நாம் பின்பற்றி நடக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர்.

இயேசு பிரான் எப்படி இருந் தார், எப்படிச் சிந்தித்தார் எப் படி வளர்ந்தார் என்று அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும். ஒரு முறை ஒரு பாடசாலையில் ஒரு வினோதமான போட்டி நடைபெற்றது. பத்துப் பிள்ளைகளை ஒரு தனியான அறையிலே பூட்டி வைத்தனர். முதலில் ஒரு பிள்ளை வந்து ஒரு நாடகத்திலே ஒரு காட்சியை நடித்துக் காட்ட வேண் டும், இன்னொரு பிள்ளை அதனை பார்த்து வேண்டும், பின்னர் அந்த காட்சியைப் பார்த்த பிள்ளை முதல் நடித்தவரைப்போல் நடிக்க வேண்டும், அதனை இன்னொரு பிள்ளை பார்க்க வேண்டும். இப் படியாக ஒன்பது பிள்ளைகளும் தனக்கு முன்னே நடித்தவர்களைப் போல நடிப்பார்கள், இறுதியிலே பார்த்தால் முதலாவதாக நடித்த பிள்ளையின் பாவனைக்கும் பத் தாவதாக நடித்த பிள்ளையின் பாவனைக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இருக்க மாட்டாது.

இப்படியாகத்தான் நமது கிறிஸ்தவ திருச்சபை இருக்கிறது என்பதனை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாம் இயேசு பிரானை பின்பற்றுகிறதை விட்டுவிட்டு அவரது அடியவர்களையும், அடியவர்க்குடியவர்களையும் பின்பற்றுகிறோம். இயேசு பிரான் எப்படி வாழ்ந்தார். தமது நண்பர்களோடும் எதிரிகளோடும் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார் என்று சிந்திப்பது அறிது, இதனாலேதான் பலவிதப் பிரச்சனைகள் உருவாகுகின்றன. லூக்கா இயேசு பிரானைப் பற்றி கூறுகையில் குழந்தை இயேசு வளர்த்திலும் ஞானத்திலும் தேவருபையிலும் மனுசர் தயனிலும் விருத்தியடைந்தார் என்று எழுதுகிறார். மனிதன் பயனுள்ள வாழ்வு வாழ வேண்டுமானால் தனது உடலை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். தச்

உணர்ச்சியை அழிக்க முடியாது அழியாது.

தமிழ்ப் பண்பாடு உலகத்தின் எல்லா மக்களையும் சகோதரர்களாகவும் தோழர்களாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளும். தன்னிடம் வருபவர்களை வாழ்த்தி வரவேற்கும் எந்த மொழியையும் உரிய முறையில் மதிக்கும். அறிவுச் செல்வம் உலகின் எம்மொழியில் இருந்தாலும் அதனை தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குவான். தமிழர்கள் தமக்கென்று இருப்பதை ஒரேக்காலும் இழக்கச் சம்மதிக்கமாட்டார்கள்.

தமிழுக்கு தீமையெனில் தமிழ் மக்கள் கிணத்தெழுவார்கள். அச் சிணத்தின் முன் உலகில் எந்த சத்தியும் நிலவாது. தமிழ், தமிழர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் ஆசானாகவும் துணைவனாகவும் இருக்கிறது. தமிழா மயங்காதே தயங்காதே உள்ளத்தால் நாம் திண்ணியராகப் பெற்றால் உலகில் எண்ணியதெல்லாம் முடிப்போம்.

தொகுப்பு: 'ஆனா'

சுத் தொழிலாளியின் மகனாகிய இயேசு பிரான் வலிமையுள்ள வாலிபரானார். தனது பிற்கால ஊழியத்துக்குத் தான் திடகாத்திடம் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்து கொண்டார்.

தமிழிலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் கவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும். கிறிஸ்தவ உலகம் இவியது, மனித உடல் நல்லது. மனிதனின் உடல் இறைவனின் கோவில் என்று போதிக்கின்றது. கிறிஸ்தவ சமயத்திலே வாழ்க்கை மறுப்புக்கோ, வாழ்க்கை வெறுப்புக்கோ இடம் இல்லை.

நரை வருமென்று

நல்லிவாளர்

குழவியிடத்தே துறந்தார்

என்பது ஒரு தமிழ்ப் பாடல் இது பொருத்தமற்றது. உடலினை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்று நாம் சமுதாயத்திலே சாண்பது என்ன? முதலிலே எமது உடலை வதைத்து சுத்தத்தைக் கவனியாமல் செல்வத்தைத் திரட்டுகிறோம். பின்னர் அந்தச் செல்வத்தையே விரயம் செய்து வைத்தியம் செய்கின்றோம். இன்று பிள்ளைகளும் உடல் வளர்த்தியில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மாலை நேரங்களில் உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டிய நேரங்களில் அவர்கள் பிரத்தியேக வகுப்புக்களில் (Tutorials) தமது நேரத்தை எல்லாம் செலவு செய்கின்றனர்.

இதனாலே அவர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கை மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. மேலத்தேசங்களிலேயே பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு உடல் வளர்த்தியை பேணுவதற்கு நல்லபயிற்சியளிக்கின்றனர். சிறுவயதிலேயே உணவு வகைகளை பற்றியும், தேகப்பியாச வகைகளைப் பற்றியும் அவர்கள் நன்கறிந்துள்ளனர். இதனாலேதான் மேலைத் தேச சமுதாயங்களில் திடகாத்திரமுள்ள ஆண்களும், பெண்களும் தோன்றுகின்றார்கள். நமது பிள்ளைகள் குறிப்பாக நமது இலங்கையிலேயுள்ள பிள்ளைகள் உடற்பயிற்சியில் கவனமெடுப்பது மிக மிக அவசியமாகும்.

இயேசு பிரான் ஞானத்திலும் வளர்ச்சியடைந்தார். இஸ்ரவேல் புத்திரர் ஞானத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார்கள். நீதி மொழிகள், யோபு, சங்கீத புத்தகம் என்பன ஞான நூல்கள் எனப்படுகின்றன. யேசு பிரானுடைய ஞானம் இளவயதில் இருந்தே வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதாகும். சாலோமோன் இராசா இஸ்ரவேல் மக்களை ஆளுவதற்குத் தமக்கு ஞானம் வேண்டுமென்றுதான் இறைவனைப் பார்த்துக் கேட்டார்; யேசு பிரானும் தமக்கு முன்னாலே இருக்கின்ற பெரிய ஊழியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காக ஞானத்தைத் தேடிக்கொண்டார்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

EDITORIAL

WEDDING

Freedom Struggle, The Cross & Us

"We live between two worlds, one dead & the other powerless to be born" - so said the English Poet Mathew Arnold. Today we are almost at the end of an era, the other is yet to be born. We have been on a long march to freedom; we thought that the freedom was knocking at our doors. Yet like a mirage it moves away as we draw nearer.

The people of Israel were in the same predicament twice in their march to freedom from Egyptian Bondage. Moses encountered Pharaoh and demanded the release of his people. This made Pharaoh furious & he decreed that their work load should be doubled. The sufferings of the people increased in unmeasurable proportions. So they confronted Moses & challenged his authority. Their angry voices shouted at him "Who made you a leader over us?". But they fell in line with him. There were only two options. Either they should join the freedom struggle or be accursed in the land of their oppressors. They were unwilling yet they opted the long & perilous road to freedom. Onward marching soldiers they became. Then it happened - they found themselves staring at the Red Sea. They turned back & lo! Pharaoh's army was closing in. Their heads started to whirl & felt the earth slipping under their feet. Once again they turned against their leader. Accusingly they asked him "Why? Why did you do that to us? Did you bring us here because there were no graves in Egypt?".

We are in a way like the people of Israel under the Egyptian Bondage. We feel we are between the Devil & the deep blue sea. "Do we really need this freedom struggle?" - many of us ask so. The Hebrews told Moses "Didn't we tell you, let us alone & let us serve the Egyptians?". We tell the same. We are tired - tired of this war; tired of the sufferings; tired of the killings. We have suffered enough - we have suffered rape, plunder & demolition, selfishness avarice & oppression. We are not prepared to suffer anymore. How are we going to put an end to the violence unleashed against us?

There are two ways in which we can react to violence. The first way is by bowing down & acceding to pressure. We should also realize that our cowardly actions will lead us into the clutches of tyranny. The second way we can react to violence is to surrender to faith & courageous actions. But we may say 'If you march on regardless you may get drowned in the deep blue sea'. This was exactly what YAHWEH wanted the Hebrews to do; march on, right into the red sea without looking back. They did it & walked into freedom.

History has many a story of the courage-men who held truth, liberty, faith etc. dearer than life. The American Patriot Patrick Henry said "Give me freedom or give me death". We meet people such deep faith in the Bible too. Albert Luthuli, the great South African leader, who was awarded Nobel Peace Prize in 1961 has stated in his book "LET MY PEOPLE GO" "Laws & conditions that tend to debase human personality, be they brought about by the state or other individuals, must be relentlessly opposed in the spirit of defiance shown by St. Peter when he said to the rulers of his day, "Shall we obey God or men. I decided to remain in the struggle for extending democratic rights and responsibilities to all sections of the South African Community. I have embraced the non-violent Passive Resistant Technique in fighting for freedom because I am convinced it is the only non-revolutionary, legitimate & humane way that could be used by people denied, as we are, effective constitutional means to further aspirations".

Today we find many people trying to escape the situation by fleeing from the scene or by keeping mum or by trying to befriend the oppressors. When Bornhoeffer, the great Theologian & twentieth century Mary was advised to leave Germany, he said "If we are to be liberated we must be prepared to suffer, even death."

It is inevitable that in working for freedom some individuals & some families must take the lead & suffer. The road to freedom is via the CROSS. Yes, the road to freedom is via the cross, for the cross is the symbol of revolution. The cross stands for a struggle, for a change, not merely of the individual but of the entire society. The cross represents a cause, a task, a struggle & the establishment of a new human order. The cross is not the symbol of defeat but the symbol

Noel Manimaram Sinnathamby led to the altar Vani at Cathedral Church, Vaddukoddai, on Saturday the 30th October 1993 at 10-00 a.m. The occasion was a very happy one, where the groom from a Christian family from Pandatherippu was joined with his bride from an orthodox Hindu family. It was a rare occasion to see families from different religious upbringing joining together in showering their blessing on the new couple. The service was led by the Rev. A. A. Paul assisted by Rev. Mrs. A. R. Thampiyappa. The solemnization ceremony was performed by the Rev. A. A. Paul and Rev. Mrs. A. R. Thampiyappa preached the homily.

The bride was led to the altar by the bride's father. Among the distinguished guests at this function were Bishop Jebanesan and Mrs. Jebanesan, Principal and staff of Jaffna College and their families, students of Jaffna College, the parishioners of the Pandatherippu Church and well-wishers. This was followed with lunch served at Bunker Hostel to all present. In a short speech after lunch Mr. G. Rajanayagam,

Principal, Jaffna College said that this was a very rare and happy occasion where one saw the fellowship and close ties between the Christian and Hindu communities. This occasion proved that marriages were made in heaven. He wished the couple a happy married life on behalf of the College and everyone present, and thanked everyone for their kind presence on this happy occasion.

In Memoriam

IN CHERISHED MEMORIES
of
our aunt

SHIRLEY SHANTINI
HASTINGS

Who is much loved and
dearly missed
AT REST: SEPT. 1992.

"And with the morn those
angel faces smile which
I have loved long and
lost awhile"

Lakshi and Sulakshan
Kulatungam

of victory. Jesus came into this world that we may have life. He gave us life by dying on the cross. He suffered for all the oppressed, the poor & the downtrodden; He sat where they sat and spoke for them. Therefore the Doctors of Law, Priests & the Rulers of His day crucified Him & thought that they have silenced Him. But He rose again on the third day & gave all who suffer for the sake of a liberation new hope.

Instead of giving way to despair we must grasp the lantern of this hope and involve ourselves in the liberation struggle. The christian hope is ultimately the conviction that whatever happens nothing can prevent us from fulfilling ultimate meaning of our existence. That is why St. Paul could affirm with great conviction "Neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor things present, nor things to come, nor powers, nor height, nor anything else in all creation can separate us from the love of God which is in Jesus Christ, our Lord." But our hope is not the hope of facile optimism that every thing will be alright in the end with God's help. It is the hope of victory through the cross. We must be prepared to suffer & carry our cross. The early church accepted the cross & thereby it was able to withstand persecution & emerged victorious in the end. Roman Empire tried to stifle christianity, but itself became a christian empire in the process.

We must be prepared to accept our cross because our fight is not against individuals, but against the principalities, against the powers, against the world rulers of the present darkness, & against the spiritual hosts of wickedness in the heavenly places. Our fight is not without hope. M.M. Thomas says, "The cross is the Kingdom of God moving with power into the history of mankind, taking control of the powers of this world, bringing to men the righteousness of God. We are therefore, called to participate in the power-politics of justice for the oppressed in our land & in all the lands as witness to Christ & the power of his resurrection.

Albert Luthuli says, "Let all who love their people & their country now say, 'These freedoms we will fight for, side by side, through our lives, until we have won our liberty.' YAHWEH encounters us as He encountered Moses & says, 'I have seen the affliction of my people, heard their cry because of their oppressors & know their sufferings. I have come to deliver them. Therefore I send you the the Pharaoh' Let us rise up to meet our pharaoh & tell him" God says, 'Let my people go.'